

РЕШЕНИЕ

№ 15582

гр. София, 08.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
публично заседание на 27.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **12174** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по изпратена по подсъдност от Административен съд - Габрово жалба на „Алфа Кентавър“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу Заповед № 24-1752-000083/05.11.2024г. на Началник РУ при ОДМВР – Г., РУ Г., с която на основание чл.171, т.2А, б. “А” от ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на ППС, за срок от 6 месеца“, а именно 180 дни.

В жалбата се излагат доводи, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че ЗППАМ е издадена лично на управителя, а не по отношение на търговското дружество – собственик на автомобила. Счита се, че актът е издаден при несъответни фактически обстоятелства и при неизяснена фактическа обстановка. Сочи се, че в качеството на управител на търговското дружество не е получавала АУАН на лицето, което се твърди да е управлявало МПС. В заключение моли съда да отмени заповедта. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. С писмена защита от 26.03.2025г. взема становище по хода на делото, поддържа изцяло подадената жалба. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът не се явява и не е заявил становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 04.11.2024г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № GA/943650 от мл.експерт при ОДМВР – Г., РУ Г. против К. А. К., от съдържанието на който се установява, че на 04.11.2024г. в 08.00 часа в [населено място], [улица]до кръстовището с ул. „Д-р Т. В.“, с посока на движение [населено място], е управлявал лек автомобил О. З., с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на фирма „Алфа Кентавър“ ООД, като при извършената проверка е установено, че управлява автомобила след като е лишен от това право по съдебен или административен ред, с АУАН GAN№ 567998 и НП 22-0892-001055/10.01.2023г. като му е била връчена и ЗПАМ № 22-0892-000272/06.12.2022г. /нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП/.

Въз основа на съставения АУАН и на осн. чл.171, т.2а б.А от ЗДвП е издадена оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24-1752-000083/05.11.2024г. на Началник РУ при ОДМВР – Г., РУ Г., с която на Р. Н. Х. като управител на „Алфа Кентавър“ ООД и собственик на лек автомобил О. З. с рег. [рег.номер на МПС] е наложена ПАМ - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 180 дни за нарушаване на чл.171, т.2а б.А от ЗДвП.

По делото е представена административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б. „а“, т.6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е представена и приета като доказателства Заповед № 264з-3272/10.10.2024г. на Директора на ОДМВР - Г., с която на основание чл.43, ал.4 във вр. с чл.172, ал.2 от ЗДвП, са оправомощени длъжностни лица, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл.171, т.2а от ЗДвП/. Следователно обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП е издадена от материално и териториално компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия.

Оспорената заповед е постановена в писмена форма, но при съществени нарушения на административно-производствените правила, което е довело до неяснота на фактите, при които е наложена мярката и нарушаване на правото на защита на санкционираното лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1, т. 2а, б. А от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година; - за срок от 6 месеца до една година.

Нормата на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП изисква, принудителните административни мерки по чл. 171, т.1, 2, 2а, 4, т.5, буква "а", т.6 и 7 да се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, т.е. законодателят изрично е въвел изискването за мотивиране на заповедта за прилагане на ПАМ, вкл. и за прилагане на ПАМ по чл. 171, т.2а от ЗДвП, каквото е приложена с оспорената заповед.

Съдът намира, че в конкретния случай това изискване на закона не е спазено в оспорената заповед и то по отношение на съществен елемент от тези мотиви, а именно – по отношение фактическото основание за издаване на акта. Налице е нарушение на административнопроизводствените правила при издаването на акта, касаещи изискванията за неговото съдържание и мотивирането му, т.е. посочването на конкретните фактически основания за неговото издаване, съгласно изискването на чл. 59, ал.1, т.4 от АПК.

В настоящия случай, като основание за издаване на процесната заповед за налагане на принудителни административни мерки е посочено, следното: на 04.11.2024г. в [населено място], около 08:00ч. г-жа Х. като управител на „Алфа Кентавър“ ООД с БУЛСТАТ №[ЕИК] и собственик на лек О. 3., с рег. [рег.номер на МПС] допуска/предоставя управлението на МПС на К. А. К. от [населено място]. СУМПС е със статус отнет/иззет и е лишен от право да управлява по административен ред.

Съдът счита за основателни възраженията за неясна фактическа обстановка и допуснати процесуални нарушения.

Принудителните административни мерки, в това число и тези налагани по ЗДвП, са инструмент на държавата за обезпечаване на законосъобразното осъществяване на определени правоотношения. Като форма на държавна принуда те представляват репресивни мерки, водещи до ограничаване на права или вменяване на задължения, като налагат неблагоприятни последици на адресата, с цел постигане на определен правен резултат. Тези мерки подлежат на стриктно тълкуване, както по отношение на основанията, така и по отношение на обектите, техни адресати.

Като субект на ПАМ в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП, законът определя единствено собственика на МПС, който управлява собственото си моторно превозно средство или собственика, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелства, свързани с неправопоспособност, с непристежаване свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс.

Настоящия съдебен състав счита, че обжалваният административен акт не отговаря на изискванията на закона, доколкото в него не е посочен по ясен и недвусмислен начин лицето, на което се налага принудителната административна мярка. В случая в ЗППАМ са посочени собственика на МПС и лицето, представляващо дружеството собственик. Административният орган е приложил ПАМ по чл. 171, т. 2, б. "а" ЗДвП по отношение на Р. Н. Х., която не е собственик на автомобила, чиято регистрация е прекратена. В случая не е спорно между страните, а и от представената и приета като доказателства административна преписка по делото е установено, че за лек автомобил „О. 3.“, с рег. [рег.номер на МПС] , като собственик е вписано дружеството „Алфа Кентавър“ ООД, което изрично е отразено и в акта, съставен при извършената проверка. Следователно към момента на издаване на обжалваната заповед – 05.11.2024 г., посоченият в нея адресат - Р. Х., не е бил собственик на процесното МПС. Следователно лицето, ползващо автомобила по силата на право, различно от правото на собственост, не може да бъде адресат на ПАМ в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП. Административният орган неправилно е приел, че това физическо лице е субектът, спрямо който съществува законово регламентирано основание за налагане на ограничителната мярка в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП.

За пълното на изложеното следва да се посочи, че в заповедта изобщо не става ясно и във връзка с какво нарушение е издадена. Тя препраща към друг документ в административната преписка – издадения акт за административно нарушение, което е допустимо от закона, но само ако адресат и на двата на акта е едно и също санкционирано лице, което е получило и двата документа. В случая адресат на съставения АУАН е К. А. К., който е получил акта, а на заповедта – дружество, управлявано от друго лице – Р. Н. Х.. Представляващият дружеството не е получил акта за установяване на административно нарушение, не се е запознал с фактите на нарушението, описани в него, нито с правната му квалификация, за да може да изложи адекватни на тях аргументи и доводи и да защити правата си. Видно от материалите по делото, той е получил само ЗППАМ, в която фактически липсва, както описание на нарушението, така и правната му квалификация. Изобщо не е посочено от какво е бил лишен водачът на МПС към датата на нарушението, с какъв акт, за какъв срок, какво нарушение е било установено да се извършва са автомобила, при какви факти и с каква правна квалификация. Допуснатото нарушение е съществено, ограничава правото на защита на дружеството-жалбоподател и е самостоятелно основание за отмяна на ЗППАМ.

С оглед изложеното оспорената заповед се явява незаконосъобразна, като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на спора е основателна претенцията за разноси за жалбоподателя, които

ответникът следва да бъде осъден да заплати в размер на 550 лв., от които 50лева за държавна такса и 500 лева заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представения договор за правна помощ.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ вр. чл.143 ал.1 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 78 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на "АЛФА КЕНТАВЪР" ООД, ЕИК[ЕИК], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-1752-000083/05.11.2024г. на Началник РУ при ОДМВР – Г., РУ Г., с която на основание чл.171, т.2А, б. "А" от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на ППС, за срок от 180 дни и са отнети СРМПС №[ЕИК] и 2 бр. рег. табели с номер: С..

ОСЪЖДА ОДМВР – Г. да заплати на "АЛФА КЕНТАВЪР" ООД, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 550 лева.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: